

“मीठे बच्चे- गहन शान्ति (डेड साइलेन्स) मा जाने अभ्यास गर, बुद्धि बाबातिर रह्यो भने बाबाले पनि तिमीलाई अशरीरी बन्नका लागि सकाश दिनुहुनेछ ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूलाई जब ज्ञानको तेस्रो नेत्र प्राप्त हुन्छ तब कुनचाहिँ साक्षात्कार हुन्छ ?

उत्तर:- सत्ययुगको आरम्भदेखि लिएर कलियुगको अन्त्यसम्म हामीले कस्तो-कस्तो अभिनय गर्छौं- त्यो सारा साक्षात्कार हुन जान्छ । तिमीले सारा विश्वको आदिदेखि अन्त्यसम्म जान्दछौ । जान्नुलाई नै साक्षात्कार भनिन्छ । अहिले तिमी सम्भन्छौ- हामी दैवी गुणवाला देवता थियौं । अहिले आसुरी गुणवाला बनेका छौं । अब फेरि दैवी गुणवाला देवता बनिरहेका छौं । अब हामी नयाँ दुनियाँ, नयाँ घरमा जानेछौं ।

ओम् शान्ति । बच्चाहरू बसेका छन् यादको यात्रामा । बेहदका बाबा त यात्रामा बस्नुभएको छैन, उहाँले त बच्चाहरूलाई सकाशको सहयोग दिइरहनुभएको छ अर्थात् यस शरीरलाई भुलाइरहनुभएको छ । बच्चाहरूलाई शरीर भुल्नको लागि बाबाको सहयोग प्राप्त हुन्छ । सकाश दिनुहुन्छ आत्माहरूलाई किनकि बाबाले देख्नुहुन्छ नै आत्मालाई । तिमी हरेकको बुद्धि बाबातिर जान्छ । बाबाको बुद्धि वा दृष्टि फेरि बच्चाहरूतिर जान्छ । फरक छ नि । (गहन शान्ति) यो अभ्यास गर्छौ- गहन शान्ति (डेड साइलेन्स) को । शरीरलाई छोडेर अलग हुन चाहन्छौ । आत्माले सम्भन्छ- जति याद गरिरहन्छौ त्यति यो शरीरबाट निस्कनेछौ । जसरी सर्पको उदाहरण दिन्छन्, जसको उदाहरण दिइन्छ अवश्य पनि त्यसमा केही खुबी हुन्छ । तिमी जान्दछौ- हामीले शरीर छोडेर फर्केर जान्छौं अनि फेरि आउँछौं । यो कुरा अरू कसैले जान्दैनन् । यो विश्व नाटक (ड्रामा)लाई कसैले जान्दैनन् । कसैले पनि यस्तो ग्यारेन्टी दिदैनन्- यो यादबाट तिम्रो विकर्म विनाश हुनेछ । यस्ता कुरा कसैले पनि सुनाउँदैनन् । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- अहिलेको हाम्रो वापसी यात्रा (रिटर्न जर्नी) हो । आत्माको बुद्धियोग उतैतिर छ । अब नाटक पूरा भयो, अब घर जानु छ । बाबालाई नै याद गर्नु छ । उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । गंगाको पानीलाई त मुक्तिदाता (लिवरेटर) र मार्गदर्शक (गाइड) भनिदैन । एक बाबा नै मुक्तिदाता र मार्गदर्शक हुन सक्नुहुन्छ । यो पनि राम्ररी बुझ्ने र बुझाउने कुरा हो । त्यो त हो नै भक्ति । त्यसबाट केही कल्याण हुन सक्दैन । प्यारा बच्चाहरूलाई थाहा छ- पानी त स्नान गर्नका लागि हो । पानीले कहिल्यै पनि पावन बनाउन सक्दैन । यस्तो पनि होइन, भावनाको भाडा प्राप्त हुन सक्छ । भक्तिमार्गमा त्यसको महत्त्व राखिदिएका छन् । यी सबै कुरालाई भनिन्छ अन्धश्रद्धा । यस्तो श्रद्धा राख्दा-राख्दा मनुष्यहरूलाई पदवी (टाइटल) मिल्छ- अन्धाका सन्तान अन्धा (अन्धे की औलाद अन्धे) । भगवानुवाच हो नि । अन्धा र सद्दे कुन हुन्- यो पनि तिमीले जान्दछौ । अहिले सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यलाई बाबाद्वारा जानेका छौ । तिमीले बाबालाई चिनेका छौ त्यसैले सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्य र त्यसको अवधि (ड्युरेशन) लाई पनि जानेका छौ । एक-एक कुरामा विचार सागर मन्थन गरेर आफ्नो बारेमा स्वयम्ले निर्णय गर्नुपर्छ । भक्ति र ज्ञानमा फरक (कन्ट्रास्ट) छ । ज्ञान बिल्कुलै अलग (न्यारी) चीज हो । यो ज्ञान प्रख्यात छ । राजयोगको पढाइ हो नि ! तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ- देवताहरू सम्पूर्ण निर्विकारी थिए । रचयिता बाबाले नै बसेर आफ्नो परिचय दिनुहुन्छ । उहाँ परमात्मा हुनुहुन्छ । परम आत्मालाई नै परमात्मा भनिन्छ । अंग्रेजीमा सुप्रीम सोल भनिन्छ । सोल अर्थात् आत्मा । बाबाको आत्मा कुनै ठूलो हुँदैन । बाबाको आत्मा पनि त्यस्तै छ जस्तो तिमी बच्चाहरूको छ । यस्तो होइन, बच्चाहरू साना, बाबा ठूलो हुनुहुन्छ । होइन । उहाँ परम ज्ञानका सागर (सुप्रीम नलेजफुल) बाबाले बच्चाहरूलाई अत्यन्तै प्यारसँग सम्भाइरहनुहुन्छ । पार्ट खेल्ने आत्माले हो । अवश्य पनि शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्छ । आत्माको रहने स्थान शान्तिधाम हो । प्यारा बच्चाहरूले जानेका छन् आत्माहरू ब्रह्म महत्त्वमा रहन्छन् । जसरी हिन्दुस्तानमा रहनेहरूले आफूलाई हिन्दू भन्छन्, त्यस्तै ब्रह्माण्डमा रहनेहरूले ब्रह्मलाई ईश्वर सम्भेका छन् । ड्रामामा गिर्ने उपाय पनि निश्चित छ । बीचमा फर्केर कोही जान सक्दैनन्, जसले जतिसुकै मेहनत गरे पनि । जब नाटक पूरा हुन्छ तब सबै पात्रहरू (एक्टर्स) आएर एकत्रित हुन्छन् । सृष्टिकर्ता, प्रमुख पात्र पनि उपस्थित हुन्छन् । बच्चाहरूले जानेका छन्- अब यो नाटक पूरा हुन्छ । यो कुरा कुनै साधु-सन्त आदिले जान्न सक्दैनन् । आत्माको यो ज्ञान कसैमा पनि छैन । परमात्मा बाबा यहाँ कल्पमा एक पटक आउनुहुन्छ । अरू सबैले त यहाँ पार्ट खेल्दै पछि । वृद्धि भइरहन्छ नि ! आत्माहरू सबै कहाँबाट आए ? यदि कोही बीचमा फर्केर जाने हो भने त त्यही चलन रहने थियो । एउटा आउँथ्यो, अर्को जान्थ्यो । फेरि त्यसलाई त पुनर्जन्म भनिदैन । पुनर्जन्म त शुरूबाटै चलेर आउँछ । सबैभन्दा पहिला यी लक्ष्मी-नारायण छन् । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा जब अन्त्यमा आउँछन् अनि फेरि पहिलो नम्बरमा जानुपर्छ । यसमा कुनै संशयको कुरा त हुन सक्दैन । आत्माहरूका पिता स्वयम् आएर सम्भाउनुहुन्छ । के

सम्भाउनुहुन्छ ? आफ्नो पनि परिचय दिनुहुन्छ । पहिला परम आत्मा के चीज हो भन्ने कहाँ थाहा थियो र ! केवल शिवको मन्दिरमा जान्थे । यहाँ त धेरै मन्दिरहरू छन् । सत्ययुगमा मन्दिर, पूजा आदि हुँदै हुँदैन । त्यहाँ तिमी पूज्य देवी-देवता बन्छौ । फेरि आधाकल्पपछि पुजारी बन्छौ अनि उनीहरूलाई देवी-देवता भनिदैन । फेरि बाबा आएर पूज्य बनाउनुहुन्छ । अरू कुनै देशमा यो गायन छैन । राम राज्य, रावण राज्य— अहिले तिमीले बुझेका छौ । राम राज्यको अवधी (ड्युरेशन) कति हो— सिद्ध गर्नुपर्छ । यो नाटक हो, उनीहरूलाई सम्भाउनु छ । सर्वोच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । हामी उहाँद्वारा उच्चभन्दा उच्च बन्छौ । उच्चभन्दा उच्च पद प्राप्त हुन्छ । बाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ, दैवी गुण पनि धारण गर्नु छ ।

बच्चाहरूले वर्णन गर्छन्— हजुर यस्तो हुनुहुन्छ, हामी यस्ता छौ । यतिबेला तिमी जान्दछौ— हामीलाई यिनीजस्तै सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु छ । बाबालाई याद गर्नु बाहेक अरू कुनै उपाय छैन । यदि कसैले जान्दछ भने बताओस् । यस्तो कहाँ भनिन्छ— ब्रह्म वा तत्त्व निर्विकारी छ । होइन, आत्मा नै निर्विकारी बन्छ । ब्रह्म वा तत्त्वलाई आत्मा भनिदैन । त्यो त रहने स्थान हो । प्यारा बच्चाहरूलाई सम्भाइन्छ आत्मामा नै बुद्धि छ । त्यो आत्मा जब तमोप्रधान हुन्छ तब बेसमझ बन्छ । समझदार र बेसमझ छन् नि ! तिम्रो बुद्धि कति स्वच्छ बन्दछ, पछि म्लेच्छ (अशुद्ध) बन्छ । तिमीलाई पवित्रता र अपवित्रताको भेद (कन्ट्रास्ट) थाहा भएको छ । अपवित्र आत्मा फर्केर जान सक्दैन । अब अपवित्रबाट पवित्र कसरी बन्ने ? यसको लागि मेहनत गरिरहन्छन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । अहिले तिमीले जान्दछौ— यो हो संगमयुग । बाबा एकैपटक आउनुहुन्छ लिएर जानका लागि । सबै त नयाँ दुनियाँमा जाँदैनन् । जसको पार्ट छैन तिनीहरू शान्तिधाममा रहन्छन् । त्यसैले चित्रहरूमा देखाइएको छ । अरू जति पनि चित्र आदि छन् ती हुन् भक्तिमार्गका । यो हो ज्ञानमार्गको, जसबाट सम्भाइन्छ कि सृष्टिको चक्र कसरी घुम्छ ? हामी कसरी तल भर्छौ । १४ कलाबाट १२ कला हुन्छ । अहिले कुनै कला रहेको छैन । नम्बरवार त हुन्छ नै । पात्र (एक्टर) पनि नम्बरवार हुन्छन् । कसैको तलव १ हजार, १५००, कसैको १०० कति फरक भयो । पढाइमा पनि कति रात-दिनको फरक छ । अरू विद्यालयमा त फेल भए भने फेरि पढ्नुपर्छ । यहाँ त फेरि पढ्ने कुरा हुँदैन । पद सानो हुन्छ । फेरि कहिल्यै पढाइ हुँदैन । एकै पटक मात्र पढाइ हुन्छ । बाबा पनि एकैपटक आउनुहुन्छ । प्यारा बच्चाहरूले पनि सबैभन्दा पहिला एउटै राजधानी थियो भन्ने जानेका छन् । यो कुरा तिमीले कसैलाई सम्भायो भने मान्नेछन् । ईसाईहरू विज्ञानमा पनि धेरै तीक्ष्ण हुन्छन् । सबैले उनीहरूबाटै सिकेका हुन् । उनीहरूको न धेरै पारसबुद्धि, न पत्थरबुद्धि हुन्छ । यतिबेला उनीहरूको बुद्धिले कमाल गरिरहेको छ । विज्ञानको प्रचार सबै यी ईसाईहरूद्वारा निस्किएको हो । त्यो पनि सुखका लागि हो । तिमीले जानेका छौ— यो पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु नै छ । फेरि तिमी शान्तिधाम-सुखधाममा जानेछौ । नत्र भने यति धेरै सबै मनुष्य आत्माहरू फर्केर घर कसरी जान सक्छन् ? विज्ञानबाट विनाश हुनेछ । सबै आत्माहरू शरीर छोडेर घर जानेछन् । यो विनाशमा मुक्ति लुकेको (मर्ज) छ । आधाकल्प मुक्तिका लागि मेहनत गर्दै आएका हौ नि ! त्यसैले विज्ञान र प्राकृतिक प्रकोप (क्यालिमिटिज), जसलाई दैवी प्रकोप भन्दछन्, त्यो पनि हुनु नै छ । सम्भनुपर्छ— यो लडाईँ निमित्त बन्नेछ मुक्तिधाममा लैजानका लागि । यत्तिका सबैलाई मुक्तिधाममा जानु छ । तिमीहरूले जति मेहनत गरे पनि, गुरु बनाए पनि, हठयोग सिके पनि कोही पनि मुक्तिधाम जान सकेनौ । यत्तिका विज्ञानका गोली आदि तयार भएका छन् भने सम्भनुपर्छ विनाश अवश्य हुनेछ । नयाँ दुनियाँमा त अवश्य पनि धेरै कम हुनेछन् । अरू सबै मुक्तिधाममा जानेछन् । जीवनमुक्तिमा त पढाइको तागतबाट आउँछन् । तिमीले अडोल, अटल, अखण्ड राज्य गर्दछौ । यहाँ त हेर सबै खण्डहरूका टुक्रा-टुक्रा छन् । बाबाले तिमीलाई अटल, अखण्ड सारा विश्वको राजधानीको मालिक बनाउनुहुन्छ । बेहदका पिताको वर्सा हो बेहदको बादशाही । यो वर्सा कहिले र कसले दिएको हो ? यो कसैको पनि बुद्धिमा आउँदैन । केवल तिमीले नै जानेका छौ । ज्ञानको तेस्रो नेत्र आत्मालाई प्राप्त हुन्छ । आत्मा ज्ञान स्वरूप बन्दछ । त्यो पनि ज्ञानसागर बाबाबाटै बन्नुपर्छ । बाबा नै आएर रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिइरहनुभएको छ । हो नै सेकेण्डको कुरा । सेकेण्डमा जीवनमुक्ति । अरू सबैलाई मुक्ति प्राप्त हुन्छ । यो पनि ड्रामा बनेको छ । रावणको बन्धनबाट सबै मुक्त हुन्छन् । अरू मानिसहरूले विश्वमा शान्तिका लागि कति मेहनत गर्छन् । यो केवल तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ— विश्वमा र ब्रह्माण्डमा शान्ति कहिले हुन्छ । ब्रह्माण्डमा शान्ति भनिन्छ अनि विश्वमा शान्ति र सुख दुवै हुन्छ । विश्व अलग हो र ब्रह्माण्ड अलग हो । चन्द्रमा-ताराभन्दा पर छ ब्रह्माण्ड । त्यहाँ यी केही पनि हुँदैनन् । त्यसलाई शान्तिधाम (साइलेन्स वर्ल्ड) भनिन्छ । शरीर छोडेर शान्तिमा जान्छन् । तिमी बच्चाहरूलाई यो कुरा पनि याद छ । तिमीहरू यतिबेला

त्यहाँ जाने तयारी गरिरहेका छौ । अरू कसैले पनि जान्दैनन् । तिमीलाई तयारी गराइएको छ । तर यो लडाई त कल्याणकारी छ, सबैको हिसाब-किताब चुक्ता हुनु छ । सबै पवित्र बन्नेछन् । योग अग्नि हो नि । अग्निबाट हरेक चीज पवित्र हुन्छ । जसरी बाबाले ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नुहुन्छ, त्यसैगरी तिमी पात्रहरू (एक्टर्स)ले पनि ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्नु छ । जान्नुलाई नै साक्षात्कार भनिन्छ ।

अहिले तिम्रो ज्ञानको तेस्रो नेत्र खुलेको छ । हामीले सारा विश्वको, सत्ययुग आदिदेखि लिएर कलियुगको अन्त्यसम्म पूरा जानि नै सकेका छौं । अरू कुनै पनि मनुष्य मात्रले यो जान्दैनन् । तिमीले बुझेका छौ— हामी जो दैवी गुणयुक्त थियौं हामी नै आसुरी गुणवाला बन्छौं । फेरि बाबा आएर दैवी गुणयुक्त बनाउनुहुन्छ । बाबा आउनुहुन्छ नै पतितहरूलाई पावन बनाउन । दुनियाँमा अरू कसैलाई पनि यो थाहा छैन— यी देवी-देवता घरानाकाले नै पूरा ८४ जन्म लिन्छन् । पावन नै त पतित पनि बन्छन् । यो कसैका बुद्धिमा छैन । अहिले तिमीले बुझ्दछौ यी त जड चित्र हुन् । उनीहरूको यथार्थ फोटो त आउन सक्दैन । उनीहरू स्वाभाविक रूपमा सुन्दर (गोरा) छन् । पवित्र प्रकृतिबाट शरीर पनि पवित्र बन्छ । यहाँ त अपवित्र छन् । यो रंगी-बिरंगी दुनियाँ सत्ययुगमा हुँदैन । कृष्णलाई भनिन्छ श्याम सुन्दर । सत्ययुगमा हुन्छन् सुन्दर, कलियुगमा छन् श्याम । सत्ययुगबाट कलियुगमा कसरी आउँछन्— तिमीलाई पहिलो नम्बरबाट सबैको थाहा भएको छ । कृष्ण त गर्भबाट पैदा भए अनि नाम प्राप्त भयो । नाम त हुनु नै पन्यो । त्यसैले तिमीले भन्दछौ— कृष्णको आत्मा सुन्दर थियो फेरि श्याम बन्यो, त्यसैले श्याम-सुन्दर भनिन्छ । उनको जन्मकुण्डली प्राप्त भयो भने सारा चक्रको पनि प्राप्त भयो । कति रहस्य भरिएको छ, जो तिमीले मात्र जान्दछौ अरू कसैले जान्दैनन् । तिमीलाई अब नयाँ घर नयाँ दुनियाँमा जानु छ । जसले राम्रोसँग पढाइ पढ्छ उही नयाँ दुनियाँमा जानेछ । बाबा हुनुहुन्छ बेहदको सारा दुनियाँको मालिक, सबै आत्माहरूका पिता । पितालाई मालिक भनिन्छ, यो पढाइ हो । यसमा कुनै पनि संशय वा प्रश्न उठ्न सक्दैन । यसमा शास्त्रार्थ गर्ने आवश्यकता छैन । एक सबैभन्दा उच्च शिक्षक, उहाँ बसेर पढाउनुहुन्छ । उहाँ नै सत्य हुनुहुन्छ । सत्य नारायणको सच्चा कथा शिक्षाका रूपमा सुनाउनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्नो सबै हिसाब-किताब चुक्ता गरेर शान्तिधाममा जाने तयारी गर्नु छ । यादको बलबाट आत्मालाई सम्पूर्ण पावन बनाउनु छ ।
- २) ज्ञान सागरको ज्ञानलाई स्वरूपमा ल्याउनु छ । विचार सागर मन्थन गरेर आफ्नो फैंसला आफैं गर्नु छ । जीवनमुक्तिमा श्रेष्ठ पद प्राप्त गर्नका लागि दैवी गुण धारण गर्नु छ ।

वरदानः— सर्व सम्बन्धको अनुभूतिका साथ प्राप्तिहरूको खुशीको अनुभव गर्नेवाला तृप्त आत्मा भव

जो सच्चा आशिक (प्रेमी) हो ऊ हरेक परिस्थितिमा, हरेक कर्ममा सदा प्राप्तिको खुशीमा रहन्छ । कति बच्चाहरूले अनुभूति गर्छन्— हो, उहाँ मेरो बाबा हुनुहुन्छ, ईश्वर, पति (साजन) हुनुहुन्छ, बच्चा हुनुहुन्छ... तर प्राप्ति जति चाह्यो त्यति हुँदैन । त्यसैले अनुभूतिका साथ सर्व सम्बन्धद्वारा प्राप्तिको महसुसता होस् । यस्तो प्राप्ति एवं अनुभूति गर्नेहरू सदा तृप्त रहन्छन् । उनीहरूलाई कुनै पनि चीजको अप्राप्ति लाग्दैन । जहाँ प्राप्ति छ त्यहाँ तृप्ति अवश्य हुन्छ ।

स्लोगनः— निमित्त बन्यौ भने सेवाको सफलताको हिस्सा प्राप्त हुन्छ ।